

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2015

235/2015

Valtioneuvoston asetus ympäristökorvauksesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä *maaseutuasetus*, 28 artiklassa tarkoitetun maatalouden ympäristö- ja ilmastotuen, jäljempänä *ympäristökorvaus*, toimeenpanosta. Ympäristökorvaus on osa Euroopan komission hyväksymää Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaa vuosille 2014—2020. Korvausta voidaan myöntää ja maksaa kehittämisohjelman voimassaoloaikana valtion talousarviossa osoitettujen varojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ympäristösitoumuksella* eräistä ohjelma-

perusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 5 §:ssä tarkoitettua sitoumusta;

2) *viljelijällä* eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettua aktiiviviljelijää;

3) *pellolla* yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013, jäljempänä *tukiasetus*, 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua peltoa ja g alakohdassa tarkoitettua pysyvien viljelykasvien alaa;

4) *pysyvällä nurmella* tukiasetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettua alaa;

5) *yksivuotisella puutarhakasvilla* täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja kasveja, ei kuitenkaan kuminaa;

6) *monivuotisella puutarhakasvilla* liitteessä 1 tarkoitettuja kasveja;

7) *peruslohkolla* viljelijän viljelemää ja hänen hallinnassaan olevaa maantieteellisesti yhtenäistä viljelyaluetta ja muuta aluetta, jota rajoittaa kunnan raja, omistusoikeuden raja, tuki- tai sopimusalueen raja, vesistö, piiri- tai valtaoja, tie, metsä tai muu vastaava raja;

8) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon kuuluvaa yhtenäistä maa-alaa, jolla viljellään yhtä kasvilajia tai useamman kasvilajin seosta tiettyä tarkoitusta varten ja joka on täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuna hoidettuna viljelemättömänä peltona tai joka on tilapäisesti viljelemätön tai muussa kuin maatalouskäytössä;

9) *Natura-alueella* luonnonsuojelulain (1096/1996) 64 §:ssä tarkoitettua aluetta;

10) *viherryttämistuella* tukiasetuksen 43—46 artiklassa tarkoitettua tukea.

2 luku

Ympäristösitoumuksen yleiset edellytykset

3 §

Ympäristösitoumus

Ympäristösitoumus alkaa sitoutumisvuoden toukokuun 1 päivänä. Sitoumusvuosi ja -kausi alkavat toukokuun 1 päivänä ja päättyvät huhtikuun 30 päivänä.

Viljelijän antama sitoumus pysyy voimassa, vaikka viljelijä ei hae ympäristökorvauksen vuosittaista maksua, jos maksun hakematta jättäminen on aiheutunut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettusta syystä.

4 §

Korvauskelpoinen ala ympäristösitoumuksessa

Ympäristösitoumus voidaan antaa peltoa olevasta peruslohkosta, joka oli vuonna 2014 tukikelpoinen luonnonhaittakorvauksessa ja maatalouden ympäristötuessa. Sitoumus voidaan antaa myös sellaisesta pysyvää nurmea olevasta peruslohkosta, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa. Pienin korvauskelpoinen kasvulohko, joka voidaan lukea vähimmäisalaan, on 0,01 hehtaaria.

Ympäristösitoumus voidaan antaa 1 momentissa tarkoitettun alan lisäksi peltoalasta, joka oli vuonna 2013 tukikelpoinen maata-

louden ympäristötuessa, luonnonhaittakorvauksessa tai maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tuissa. Ympäristösitoumuksessa korvauskel-poista alaa on myös peltoala, jolla oli vuonna 2013 tai 2014 kasvulohkoja ja joka oli vuonna 2014 tukikelvoton sekä maatalouden ympäristötuessa että luonnonhaittakorvauksessa ja:

1) jolle on maksettu maatalouden ympäristötukea tai luonnonhaittakorvausta jonakin vuonna vuosien 1995 ja 2013 välillä;

2) joka on ilmoitettu tukihakemuksessa jonakin vuonna vuosien 1995 ja 2004 välillä;

3) joka on ilmoitettu maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä lomakkeella numero 175 vuonna 2004; tai

4) jota on koskenut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (760/1995) 10 §:ssä tarkoitettu 20-vuotinen maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus.

Ympäristösitoumuksen kohteena oleva ala säilyy korvauskelpoisena, vaikka siitä ei haettaisi ympäristökorvausta tai se vuokrataan tai myydään toiselle viljelijälle, jos ala säilyy peltona.

Korvauskelpoiseksi alaksi ei hyväksytä viljelemätöntä alaa. Viljelemättömäksi alaksi ei katsota peltolohkoja, jotka ovat hoidettua viljelemätöntä peltoa tai tilapäisesti viljelemättömiä. Korvauskelpoiseksi alaksi ei hyväksytä myöskään peltolohkoa, jolta korvauskelpoisuus on siirretty toiselle lohkolle, joka ei ole korvauskelpoinen 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

5 §

Harkinnanvarainen korvauskelpoisuus

Ympäristösitoumukseseen voidaan sisällyttää sitoumusta annettaessa ja sitoumuskauden aikana viljelijän hakemuksesta peltoala, joka on ollut tukikelvoton sekä maatalouden ympäristötuessa että luonnonhaittakorvauksessa ja joka on tullut sitoumuksen antavan viljelijän hallintaan kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 88 §:ssä tarkoitettussa uusjakosuunnitelmassa päätettyjen tilusten järjestelyjen kautta edellyttäen, että uusjakosuunni-

telma on saanut lainvoiman ja tilukset on otettu haltuun uusjakosuunnitelman mukaisesti. Näitä viljelijän hallintaan tulleita korvauskelvottomia peltoaloja voidaan kuitenkin hyväksyä korvauskelpoiksi vain, jos viljelijän hallinnasta on lainvoimaisen uusjakosuunnitelman mukaan poistunut 4 §:n 1—2 momentissa tarkoitettuja korvauskelpoisia peltoaloja.

Ympäristösitoumukseen voidaan sisällyttää sitoumusta annettaessa ja sitoumuskauden aikana viljelijän hakemuksesta 1 momentissa tarkoitettujen alojen lisäksi peltoala, jota koskeva luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu viljelemättömyyssitoumus, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksista annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä tarkoitettu viljelemättömyyssitoumus tai maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu viljelemättömyyssitoumus on päättynyt vuonna 2010 tai sen jälkeen.

Ympäristösitoumukseen voidaan sisällyttää sitoumusta annettaessa ja sitoumuskauden aikana viljelijän hakemuksesta peltoala, joka on siirtynyt sitoutuneelle viljelijälle toiselta viljelijältä:

- 1) joka ei ole antanut ympäristösitoumusta;
- 2) joka tai jonka puoliso on yli 65-vuotias;
- 3) joka on harjoittanut ennen sitoutuneelle viljelijälle tapahtunutta hallinnansiirtoa hallinnassaan olevalla maatilalla maa- tai puutarhataloutta;
- 4) joka on itse viljellyt siirtyvää peltoalaa hallinnansiirtoa edeltävänä kasvukautena;
- 5) jolta siirtyvät peltoalat ovat yhteensä enemmän kuin kaksi hehtaaria; ja
- 6) jonka kanssa mahdollisesti tehtävä vuokrasopimus siirtyvistä peltoaloista kattaa vähintään koko sitoumusajan.

Jos kyseessä on useamman viljelijän yhdessä harjoittama tai yhteisömuodossa harjoitettava maa- tai puutarhatalous, 3 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytetään, että kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat ovat yli 65-vuotiaita. Kotitarveviljely ei ole 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettua maa- ja puutarhatalouden harjoittamista. Jos kuolinpesä tekee yli 65-vuotiaan viljelijän hallinnassa olleen peltoalan hallinnansiirron sitoutuneelle viljelijälle, pellon

voidaan katsoa tulleen 3 momentissa tarkoitettulla tavalla yli 65-vuotiaalta viljelijältä, jos hallinnansiirto on tapahtunut vuoden aikana viljelijän kuolemasta. Yli 65-vuotiaan viljelijän tai kuolinpesän osakkaiden on tullut itse viljellä siirtyvää peltoalaa hallinnansiirtoa edeltävänä kasvukautena.

Edellä 1—4 momentissa tarkoitettuja aloja ja korvauskelpoisia aloja, jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan ympäristökorvaukseen sitoutumattomalta viljelijältä, saadaan lisätä ympäristösitoumukseen valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen vuosina 2016, 2017 ja 2018 enintään viisi hehtaaria. Jos ympäristösitoumuksen kohteena oleva ala on alle viiden hehtaarin, lisättävä ala voi olla enintään yksi hehtaari. Jos lisättävä ala on enimmäiskokoa suurempi, viljelijä saa antaa uuden ympäristösitoumuksen vuosina 2016—2020 vuosittaisen tukihaun yhteydessä valtion talousarvion määrärahojen rajoissa. Jos uutta sitoumusta ei anneta, edellä mainittuja aloja on viljeltävä sitoumuksen ehtojen mukaisesti ilman korvausta.

6 §

Korvauskelvottoman peltoalan lisääminen korvauskelpoiseen peruslohkoon

Ympäristösitoumuksen kohteena olevaan peruslohkoon voidaan valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen viljelijän hakemuksesta lisätä vuosittain enintään 0,1 hehtaaria sellaista peltoalaa tai sellaista pysyvää nurmea olevaa alaa, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, mutta jonka perusteella ei ole aikaisemmin ollut oikeutta ympäristökorvaukseen.

7 §

Korvauskelpoisen alan lisääminen ympäristösitoumukseen

Ympäristösitoumukseen voi lisätä sellaisen alan, jonka toinen ympäristösitoumuksen antanut viljelijä on ilmoittanut edellisenä sitoumusvuonna vuosittaisessa tukihakemuksessa ja joka on hyväksytty korvauskelpoiseksi.

8 §

Korvauskelpoisuuden vaihtaminen

Viljelijä voi vaihtaa korvauskelpoisuuden 4 ja 5 §:ssä tarkoitetun korvauskelpoisen alan ja korvauskelvottoman alan välillä. Edellytyksenä on, että korvauskelpoisuus vaihdetaan pois koko peruslohkolta. Peruslohko voidaan vaihdon yhteydessä jakaa. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihdettava ala on tilakohtaisesti alle 0,5 hehtaaria.

Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihto johtaa korvauskelpoisen alan kasvamiseen. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa eri korvausalueiden välillä, jos maksettava korvausmäärä hehtaarilta kasvaksi korvausalueen vaihdon vuoksi. Korvauskelpoisuuden saa vaihtaa vain pysyvästi. Korvauskelpoisuutta saa vaihtaa vain viljelijän omistuksessa olevien alojen välillä.

Korvauskelpoisuuden vaihtamisen hakumenettelyyn sovelletaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 3 lukua.

9 §

Korvauskelpoisen alan poistaminen ympäristösitoumuksesta

Jos ympäristösitoumuksen kohteena oleva korvauskelpoinen peltoala ilmoitetaan ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, se menettää korvauskelpoisuutensa. Myös sellainen ympäristösitoumuksen kohteena oleva ala, joka poistetaan maatalouskäytöstä perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (234/2015) 7 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, menettää korvauskelpoisuutensa. Viljelijän on maksettava alalle maksettu korvaus takaisin.

10 §

Ympäristösitoumus ja luonnonmukaista tuotantoa koskeva sitoumus

Viljelijä, joka on antanut eräistä ohjelma-perusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:ssä tarkoitetun sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukai-

sesta kotieläintuotannosta, saa antaa sen kohteena olevista korvauskelpoisista lohkoista myös ympäristösitoumuksen. Viljelijä ei kuitenkaan saa valita lohkolle, joka sisältyy sitoumukseen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, seuraavia ympäristösitoumuksen lohkokohtaisia toimenpiteitä:

- 1) puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvin-suojelu;
- 2) peltoluonnon monimuotoisuus -toimenpiteen viherlannoitusnurmi.

11 §

Ympäristösitoumuksen vähimmäisvaatimukset

Ympäristösitoumuksen antanut viljelijä voi käyttää peltohehtaarille ja sellaiselle pysyvää nurmea olevalle alalle, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, vuodessa typpeä enintään liitteissä 2—5 määritellyn määrän ja fosforia enintään liitteissä 6—8 määritellyn määrän. Fosforimääriin voi soveltaa fosforin tasausta. Fosforilannoituksessa vuosittainen yli- ja alijäämä voidaan kuitenkin tasoittaa tasausjakson aikana (*fosforintasaus*). Tasausjakson enimmäispituus on viisi vuotta. Fosforintasaus on aloitettava, kun sallittu vuosittainen fosforitaso ylitetään. Fosforintasaus voidaan aloittaa myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Typpi- ja fosforilannoitus on toteutettava lohkokohtaisesti kasvin, maan viljavuuden tai multavuuden ja satotason perusteella.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti. Maatilan kaikilla peltolohkoilla ja sellaisilla pysyvää nurmea olevilla aloilla, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, on käytettävä lantalajeittain samaa perustetta lannan ravinnelaskennassa. Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 prosenttia. Turkiseläinten lannan kokonaisfosforista, lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista sekä

käsitellyn sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 prosenttia. Tuhkan kokonaisfosforista otetaan huomioon 40 prosenttia. Orgaanisen lannoitevalmisteiden sisältämä fosfori otetaan huomioon sen raaka-aineen perusteella, jota lannoitevalmisteissa on eniten.

Kasvinsuojeluaineita on käytettävä ja varastoitava kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 6 ja 7 §:ssä säädettyllä tavalla. Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain se, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain 10 §:ssä tarkoitetun tutkinnon, tai joka on saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 28 §:n 4 momentissa tarkoitettu koulutus.

Maatilalla kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava kasvinsuojeluaineista annetun lain 4 luvussa säädettyllä tavalla. Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26 päivänä marraskuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut testauksesta.

12 §

Maatalousmaan pitäminen avoimena

Ympäristösitoumuksen antaneen viljelijän on pidettävä sitoumuksen kohteena oleva peltoala avoimena perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

13 §

Ympäristösitoumuksen tilakohtainen toimenpide

Ympäristösitoumuksen antaneen viljelijän on noudatettava maatalon kaikilla peltoloh-

koilla ja sellaisilla pysyvää nurmea olevilla lohkoilla, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, ravinteiden tasapainoista käyttöä koskevaa toimenpidettä. Toimenpiteeseen sitoutuminen on edellytyksenä ympäristösitoumuksen lohkoikohtaisiin toimenpiteisiin sitoutumiselle.

14 §

Ympäristösitoumuksen lohkoikohtaiset toimenpiteet

Ympäristösitoumuksen antanut viljelijä voi sitoumuskauden ajaksi valita korvauskelpoiselle alalle seuraavia lohkoikohtaisia toimenpiteitä:

- 1) lietelannan sijoittaminen peltoon;
- 2) ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen;
- 3) valumavesien hallinta:
 - a) säätösalaajitus;
 - b) säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys;
- 4) ympäristönhoitonurmet;
 - a) suojavyöhykkeet;
 - b) monivuotiset ympäristönurmet;
 - c) luonnonhoitopeltonurmet;
- 5) orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla;
- 6) peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys;
- 7) peltoluonnon monimuotoisuus;
 - a) viherlannoitusnurmet;
 - b) kerääjäkasvit;
 - c) monimuotoisuuspellot;
 - d) saneerauskasvit;
- 8) puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu.

15 §

Lohkoikohtaisten toimenpiteiden valinta ja rajoitukset

Viljelijän on sitoutuessaan ilmoitettava sitoumuskaudeksi valitsemansa lohkoikohtaiset toimenpiteet. Puutarhakasvien viljelyssä olevalle lohkolle voi valita vain toisen 14 §:n 5 ja 8 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä. Viljelijä, joka on antanut sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta, ei voi valita 14 §:n 7 kohdan a alakohdassa ja 8 kohdassa

tarkoitettuja lohko kohtaisia toimenpiteitä. Edellä 14 §:n 5 ja 8 kohdassa tarkoitettuja lohko kohtaisia toimenpiteitä ei voi valita niille lohkoille, joissa viljelykasvina on kumina. Jos lohkolle on valittu 14 §:n 5 tai 8 kohdassa tarkoitettu lohko kohtainen toimenpide, lohkolle ei voi valita 14 §:n 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä.

Edellä 14 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei voi valita samanaikaisesti. Samanaikaisesti ei voi valita 14 §:n 4 kohdan a alakohdassa ja 14 §:n 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja lohko kohtaisia toimenpiteitä.

16 §

Lohko kohtaisen toimenpiteen valitseminen ja vaihtaminen sitoumuskauden aikana

Viljelijä voi valita uuden lohko kohtaisen toimenpiteen sitoumuskauden aikana, jos ympäristösitoumusta mukautetaan maaseutuasetuksen 15 artiklassa tarkoitettun ympäristöön liittyvän neuvonnan perusteella ja neuvoja puoltaa mukauttamista. Aloittaessaan puutarhakasvien viljelyn tai lisätessään niiden viljelyalaa viljelijä voi valita 14 §:n 5 tai 8 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä.

Lohko kohtainen toimenpide voidaan vaihtaa, jos:

- 1) viljelijä aloittaa tai lopettaa puutarhakasvien viljelyn tai lisää niiden vuosittaista viljelyä vähintään yhden hehtaarin tasolle;
- 2) kesken sitoumuskauden tapahtuu sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilaa tai sen osan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään;
- 3) viljelijä aloittaa luonnonmukaisen tuotannon harjoittamisen ja antaa sitä koskevan sitoumuksen tai lopettaa kyseisen tuotannon harjoittamisen; tai
- 4) ympäristösitoumusta mukautetaan maaseutuasetuksen 15 artiklassa tarkoitettun ympäristöön liittyvän neuvonnan perusteella ja neuvoja puoltaa mukauttamista.

Viljelijän on ilmoitettava lohko kohtaisen toimenpiteen vaihtamisesta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään kyseisen vuoden kesäkuun 15 päivänä. Jos vaihtamisesta ilmoitetaan myöhemmin, uuden toimenpiteen toteutus voidaan aloittaa ja muutoksen mukainen ympäristökorvaus makse-

taan seuraavan sitoumusvuoden alusta alkaen.

17 §

Lohko kohtaisesta toimenpiteestä luopuminen

Lohko kohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos sitoumus siirretään maaseutuasetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Valitusta 14 §:n 8 kohdassa tarkoitettua lohko kohtaisesta toimenpiteestä on luovuttava, jos viljelijä antaa sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta. Puutarhatilan lohko kohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos puutarhakasvien viljelyala vähenee alle yhden hehtaarin.

3 luku

Ympäristösitoumuksen yksityiskohtaiset ehdot

18 §

Ravinteiden tasapainoinen käyttö

Ravinteiden tasapainoista käyttöä koskevaan toimenpiteeseen kuuluu koko sitoumuskauden koskevan ja vuosittaisen viljelysuunnitelman, viljavuustutkimusten, peltomaan laadun testin ja lohko kohtaisen muistiinpanojen tekeminen, suojakaistojen ja monimuotoisuuskaistojen perustaminen sekä ympäristökorvausta koskevaan koulutukseen osallistuminen.

Viljelijän on laadittava viisivuotinen viljelysuunnitelma ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 30 päivänä huhtikuuta ja tarkennettava sitä vuosittaisella viljelysuunnitelmalla ennen kasvukauden alkua. Ensimmäisenä sitoumusvuonna viljelysuunnitelma on laadittava viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Maatilalla on otettava viljelyssä olevista pelloista ja sellaisista pysyvää nurmea olevista lohkoista, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa, maanäytteen ja teetettävä niistä viljavuustutkimukset viljelysuunnitelmaa ja seuranta varten. Viljelijän on merkitävä lohko kohtaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä. Viljelijän on tehtävä peltomaan laadun testin kerran sitoumuskauden aikana kol-

mannen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Testi on tehtävä täyttämällä peltomaan laatu-testiin kuuluva arviointilomake. Viljelysuunnitelma, viljavuustutkimusten tulokset, pelto- maan laatu-testin arviointi ja lohkokohtaisiin muistiinpanoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä maatilalla.

Viljelijän on osallistuttava paikallisten yhteistoiminta-alueiden maaseutuelinkeinovanomaisten, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja sidosryhmien yhteistyössä järjestämään yhden päivän koulutukseen ympäristökorvausjärjestelmään liittyvistä asioista. Koulutusvaatimuksen voi suorittaa myös sähköisesti toteutettuna tenttinä. Koulutukseen on osallistuttava kerran ohjelmakauden 2014—2020 aikana joko ennen sitoumuskauden alkua tai kahden ensimmäisen sitoumusvuoden aikana.

Jos peruslohko rajoittuu vesistöön, pellolla ja sellaisella pysyvää nurmea olevalla alalla, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, lohkon vesistön puoleisella reunalla on oltava keskimäärin vähintään kolme metriä leveä suojakaista. Suojakaista voi olla enintään kymmenen metriä leveä. Suojakaistan tarvetta arvioitaessa apuna käytetään Suomen ympäristökeskuksen tuottamaa ja ylläpitämää uomaverkostoa, jossa on perusteena 10 km² valuma-alueen koko. Peruslohkon muille kuin vesistöihin rajoittuville reunoille voidaan perustaa luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi keskimäärin enintään kolme metriä leveät viljelykasvin pinta-alaan sisältyvät monimuotoisuuskaistat. Peruslohko ei rajoitu vesistöön, jos

1) pellon ja vesistön välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) pelto sijaitsee tulvaperikereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 11 §:n 3 momenttia, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 11 §:ää sekä 12 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11—13 §:ää ja lan-

noitevalmistelain (539/2006) nojalla annettuja säännöksiä fosforin käytöstä.

19 §

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Lietelannan sijoittamista peltoon koskevaa toimenpidettä voidaan toteuttaa korvauskelpoisella alalla. Lietelanta, virtsa, lietelannasta erotettu nestejäte tai nestemäinen orgaaninen lannoitevalmiste on levitettävä lohkolle sijoittavilla tai multaavilla laitteilla. Ainetta on levitettävä vähintään 20 kuutiometriä hehtaarille vuodessa. Toimenpidettä ei tarvitse toteuttaa jokaisena sitoumusvuotena.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 1—3, 7 ja 8 momenttia.

20 §

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättämistä koskevaa toimenpidettä voidaan toteuttaa korvauskelpoisella alalla. Lohkolle on lisättävä ravinnepitoista orgaanista materiaalia, jonka orgaanisen aineksen kuiva-ainepitoisuus on vähintään 20 prosenttia. Käytettävien materiaalien on oltava lannoitevalmistelain mukaisia orgaanisia lannoitteita, maanparannusaineita tai kasvualustoja, toiselta maatilalta hyötykäyttöön hankittua kuivalantaa tai lannasta erotettua kuivajätettä. Viljelijän tai sellaisen yhteisömuotoisen yrityksen, jossa viljelijä on osakkaana, hallinnassa olevalta maatilalta peräisin oleva lanta, turve, olki, niittojäte tai vastaava aine eivät oikeuta korvaukseen. Lisättävän määrän on oltava vähintään 15 kuutiometriä hehtaarille vuodessa. Maatila ei voi samanaikaisesti sekä luovuttaa että vastaanottaa tässä pykälässä tarkoitettua orgaanista materiaalia. Toimenpidettä ei tarvitse toteuttaa jokaisena sitoumusvuotena.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittami-

sesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n 1 ja 5 momenttia sekä 10 §:n 1—9 momenttia ja lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista ja kiinteistökohtaisista käsittelyjärjestelmistä peräisin olevien lietteiden käytörajoituksista peltoviljelyssä.

21 §

Valumavesien hallinta

Valumavesien hallintaa koskevan toimenpiteen toteuttaminen edellyttää, että korvauskelpoiselle lohkolle on rakennettu säätösala-ojitus, säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätysjärjestelmä. Toimenpidettä voidaan toteuttaa koko maassa, jos lohkolle on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen, luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuesta vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus valumavesien käsittelystä.

Jos lohkoa ei ole koskenut 1 momentissa tarkoitettu maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus, toimenpidettä voidaan toteuttaa vain lohkolle, jonka on analyysin perusteella todettu olevan maalajiltaan turve- tai multamaata tai hapanta sulfaattimaata. Toimenpidettä voidaan toteuttaa hapanta sulfaattimaata olevalla korvauskelpoisella lohkolle vain, jos se sijaitsee Sirppujoen valuma-alueella, Liminganlahteen laskevien jokien valuma-alueilla ja näiden valuma-alueiden välisellä alueella (*kohdentamisalue I*).

Lohko sijaitsee happamalla sulfaattimaalla, jos lohkolta 0,5—1,5 metrin syvyydeltä otetusta näytteestä laboratorioissa ilman inkubaatiota määritetty pH on alle 4,5 tai korkeintaan 16 viikon inkubaation jälkeen mitattu pH on alle 4,0.

Toimenpidettä on toteutettava korvauskelpoisella lohkolle vuosittain koko sitoumuskauden ajan.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (7/2015) liitteessä

1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteisistä hoitovaatimusta sekä täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ää, 12 §:n 1 ja 4 momenttia.

22 §

Ympäristönhoitonurmet

Ympäristönhoitonurmia koskevassa toimenpiteessä viljelijän on perustettava ja ylläpidettävä korvauskelpoisella lohkolle monivuotinen nurmikasvusto. Toimenpide voi koskea joko suojavyyhykettä, monivuotista ympäristönurmea tai luonnonhoitopeltonurmea. Suojavyöhykkeitä ja monivuotisia ympäristönurmia voidaan perustaa vain kolmen ensimmäisen sitoumusvuoden aikana ja ne on säilytettävä kasvulohkolle sitoumuskauden loppuun asti. Ympäristönhoitonurmea ei saa perustaa pysyvän nurmen alalle. Toimenpide voi kattaa kokonaisen peruslohkon, vaikka vain osalla lohkokosta olisi peruste toimenpiteen toteuttamiselle.

Suojavyöhykkeet voidaan perustaa lohkoille, jotka sijaitsevat Natura-alueella, pohjavesialueella, 18 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla vesistöjen tai täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 6 kohdassa tarkoitettujen valtaojien varilla tai jotka rajautuvat 36 §:ssä tarkoitettulla ympäristösopimuksella hoidettavaan kosteikkoon. Liitteessä 11 tarkoitetuilla kohdentamisalueen II saaristoalueilla suojavyyhykkeen voi perustaa kaikille ympäristösitoumuksessa korvauskelpoisille lohkoille. Suojavyöhykkeen on oltava yli kolme metriä leveä. Suojavyöhykkeellä on oltava monivuotinen, lannoittamaton ja kasvinsuojeluaineilla käsittelemätön nurmi.

Monivuotiseksi ympäristönurmeksi voidaan ilmoittaa nurmea kasvava kasvulohko, joka sijaitsee joko pohjavesialueella tai 21 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla happamalla sulfaattimaalla tai jonka maalaji on turvetta tai multamaata. Happamalla sulfaattimailla ympäristönurmia saa perustaa liitteessä 9 tarkoitettulla kohdentamisalueella I.

Nurmi voidaan perustaa luonnonhoitopeltonurmeksi tai sellaiseksi voidaan ilmoittaa

monilajiseksi kehittyneitä vanhoja nurmia. Luonnonhoitopeltonurmet voivat olla kokonaisia peruslohkoja tai kasvulohkoja. Luonnonhoitopeltonurmina ilmoitettavia kasvulohkoja voidaan perustaa myös yli kolme metriä leveinä kaistoina lohkojen reunoille, etenkin etelään ja länteen avautuville reunoille sekä suurten peltoaukeiden keskelle. Luonnonhoitopeltonurmi on säilytettävä samalla lohkolla vähintään kaksi kasvukautta. Luonnonhoitopeltonurmia voi olla yhteensä enintään 20 prosenttia maatilan korvauskelpoisesta alasta liitteessä 10 tarkoitettulla alueella (*kohdentamisalue II*) ja enintään viisi prosenttia muulla alueella.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta ja liitteessä 2 tarkoitettua kymmentä hoitovaatimusta sekä täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ää.

23 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Peltojen talviaikaista kasvipeitteisyyttä koskevassa toimenpiteessä viljelijän on vuosittain pidettävä liitteessä 12 tarkoitettujen kuntien alueella (*kohdentamisalue III*) vähintään 20, 40, 60 tai 80 prosenttia maatilan korvauskelpoisten peruslohkojen kokonaispinta-alasta kasvukauden ulkopuolella kasvipeitteisenä. Kohdentamisalueella III 20 prosentin kasvipeitteen ylittävillä aloilla on oltava kasvavaa kasvia tai kasvin sänkeä (*aito kasvipeitteisyys*).

Kohdentamisalueen III ulkopuolella maatalan korvauskelpoisten peruslohkojen kokonaispinta-alasta vähintään 20, 40 tai 60 prosenttia on oltava kasvipeitteisiä kasvukauden ulkopuolella. Edellä mainitun 20 prosentin kasvipeitteen voi toteuttaa myös kevennetyllä muokkauksella. Kohdentamisalueen III ulkopuolella kasvipeitteisyyden voi toteuttaa joko kevennetyllä muokkauksella tai aidolla kasvipeitteisyydellä.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta ja täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:ää.

24 §

Orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla

Orgaanisen katteen käyttöä puutarhakasveilla ja siemenperunalla koskevassa toimenpiteessä viljelijän on sitouduttava kattamaan yksivuotisten puutarhakasvien rivit ja monivuotisten kasvien rivit tai rivivälit ilmoittamallaan ympäristösitoumukseen sisältyviltä korvauskelpoisilta kasvulohkoilta. Toimenpiteen voi valita kaikille niille puutarhakasviloikoille ja sertifioidun Euroopan unionin alueella tuotetun ja siellä virallisesti tarkastetun ja hyväksytyt siemenperunan, josta viljelijällä on alkuperämaan viranomaisen myöntämä vakuustodistus, tuotannossa oleville lohkoille, joilla toimenpiteen toteutus on mahdollinen. Siemenperunan tuotannossa oleva lohko on katettava kokonaan. Lohkojen ala voi vaihdella vuosittain viljelytilanteen mukaan, mutta maatilalla on oltava vuosittain vähintään yksi lohko sellaista kasvia, jolla käytetään korvaukseen oikeuttavaa katetta.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta.

25 §

Peltoluonnon monimuotoisuus

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa toimenpiteessä viljelijän on perustettava viherlannoitusnurmia tai monimuotoisuuspeltoja tai viljeltävä kerääjäkasveja tai saneerauskasveja korvauskelpoisilla loh-

koilla. Ympäristökorvausta saneerauskasveista voidaan myöntää viljelykierrossa peruna-, sokerijuurikas- tai avomaan puutarhakasveja viljeleville maataloille. Monimuotoisuuspeltoja saa olla enintään 15 prosenttia maatilan korvauskelpoisesta peltoalasta. Monimuotoisuuspeltoja ja 22 §:ssä tarkoitettuja luonnonhoitopeltonurmia saa olla yhteensä enintään 20 prosenttia maatilan korvauskelpoisesta peltoalasta kohdentamisalueella II ja enintään 15 prosenttia muulla alueella.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta ja liitteessä 2 tarkoitettua kymmentä hoitovaatimusta.

26 §

Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu

Puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelua koskevan toimenpiteen voivat valita ne maatilat, joiden viljelemille puutarhakasveille tai osalle niistä on olemassa vaihtoehtoinen torjuntamenetelmä. Kasvinsuojelumenetelmänä voidaan käyttää makroeliövalmisteita, kasvitunneleita ja mehiläisten levittämiä mikrobiologisia kasvinsuojeluaineita (*menetelmäryhmä 1*). Kasvinsuojelumenetelmänä voidaan käyttää myös tuhohyönteisverkkoja, mekaanisesti levitettäviä mikrobiologisia kasvinsuojeluaineita sekä rikkakasvien torjuntaa tunnistavalla haralla tai traktorikäyttöisellä liekittimellä (*menetelmäryhmä 2*). Makroeliövalmisteiden, mehiläislajien ja -tuotteiden sekä mikrobiologisten kasvinsuojeluaineiden on oltava Suomessa kyseiseen käyttöön hyväksytyjä.

Viljelijän on käytettävä kasvinsuojelussa ensisijaisesti kyseiselle kasvilajille tai kasvin tuhoajalle soveltuvaa biologista tai mekaanista kasvinsuojelumenetelmää sellaisenaan. Jos viljelijä toteaa seurannan perusteella, että torjunta on epäonnistunut, sitä voidaan täydentää kemiallisin kasvinsuojelumenetelmin. Kemiallisen torjunnan käytön perustelut on kirjattava lohkokohdaisiin muistiinpanoihin.

Korvauskelpoiselle kasvulohkolle voi valita vain yhden kasvinsuojelumenetelmän ja sitä on toteutettava koko lohkolle. Menetelmäryhmään 1 kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä ei voi valita yksivuotisten puutarhakasvien kasvulohkolle. Valittu kasvinsuojelumenetelmä ja lohkojen ala voi vaihdella vuosittain viljelytilanteen mukaan, mutta maatilalla on viljeltävä vuosittain vähintään yhdellä kasvulohkolle sellaista kasvia, jolla vaihtoehtoisia kasvinsuojelumenetelmiä käytetään.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta ja liitteessä 2 tarkoitettua kymmentä hoitovaatimusta.

4 luku

Ympäristösopimuksen yleiset edellytykset

27 §

Ympäristösopimukset

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:ssä tarkoitettu korvauksensaaja voi tehdä seuraavia ympäristösopimuksia:

- 1) kosteikkojen hoitoa koskeva sopimus;
- 2) maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskeva sopimus;
- 3) kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpitoa koskeva sopimus;
- 4) alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskeva sopimus.

28 §

Ympäristösopimuksen sopimuskausi ja -vuosi

Ympäristösopimuksen sopimuskausi ja -vuosi alkavat 1 päivänä toukokuuta sinä vuonna, kun sopimusta haetaan, jos kyseessä on ympäristösopimus:

- 1) jota tarkoitetaan 27 §:n 4 momentissa;
- 2) johon sisältyy sellaisia lohkoja, joita on koskenut toimenpiteiltään vastaava jo päättynyt ympäristösopimus tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista

vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:ssä tarkoitettu maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus;

3) jota tarkoitetaan 27 §:n 1 tai 2 kohdassa ja johon sisältyy lohkoja, joilla on toteutettu eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettu ei-tuotannollinen investointi;

4) jota tarkoitetaan 27 §:n 2 kohdassa ja koko alueella, jota ympäristösopimus koskee on edellytykset toteuttaa riittävä sopimusehtojen mukainen laidunnus; tai

5) jota tarkoitetaan 27 §:n 1 kohdassa ja koko alueella, jota ympäristösopimus koskee, on kosteikko, jonka hoito on mahdollista aloittaa koko sopimusalueella 1 päivänä toukokuuta sinä vuonna, kun ympäristösopimus tehdään.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sopimuskausi ja -vuosi voivat alkaa ympäristösopimuksen hakemista seuraavana vuonna 1 päivänä toukokuuta.

Sopimuskausi ja -vuosi päättyvät huhtikuun 30 päivänä.

29 §

Ympäristösopimuksen voimassaolo

Ympäristösopimus tulee voimaan sopimuskauden alkaessa. Sopimus on tehty, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on erillisellä päätöksellään hyväksynyt hakemuksen. Hakemus ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen erillinen päätös muodostavat hyväksytyin voimassaolevan sopimuksen. Sopimus ei pysy voimassa, jos sopimuksen perusteella maksettavan ympäristökorvauksen vuosittaista maksua ei haeta, paitsi jos maksun hakematta jättäminen on aiheutunut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettusta syystä.

30 §

Ympäristösopimukseen sisällytettävät toimenpiteet

Ympäristösopimusten tekemisen ja muuttamisen edellytyksenä on, että se on tarkoituksenmukaista sopimukselle Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelmassa vuo-

sille 2014—2020 asetettujen tavoitteiden sekä luonnonvarojen kestävä käytön ja ympäristön tilan kannalta. Ympäristösopimukseen sisällytettävien toimenpiteiden on ylitettävä eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuja vaatimuksia. Ympäristösopimus ei voi sisältää toimenpiteitä, joiden toteuttamisesta maksetaan jo muuta Euroopan unionin tai kansallisen tukijärjestelmän tukea tai jotka viljelijä on velvoitettu tekemään muun lainsäädännön perusteella.

Ympäristösopimuksessa on peruslohkoittain määriteltävä alueet, joita sopimus koskee. Pellon ja pysyvän nurmen ulkopuolisesta sopimusalueesta on muodostettava uusi peruslohko, jollei alaa ole jo aiemmin ilmoitettu omana peruslohkonaan.

31 §

Suunnitelma

Edellä 27 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettua ympäristösopimusta on perustettava kirjalliseen suunnitelmaan, jossa on esitettävä lohko-kohtaiset toimenpiteet jokaiselle sopimus-
vuodelle.

Suunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot ja asiakirjat:

1) arvio hankkeen vaikutuksista ympäristöön tai maisemaan sekä sopimusalueen hoidon tavoitteet;

2) suunnitellun hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet, jonka perusteella voidaan arvioida alueen luonto- ja maisema-arvoja tai merkitystä maatalouden vesiensuojelussa;

3) suunnitelma-alueen kartta, johon on merkittävä ne peruslohkot, joita hakemus koskee;

a) jos peruslohkot, joille sopimusta haetaan, ovat olemassa olevia perusloikkoja, suunnitelma-alueen karttana käytetään digitoituja perusloikkokarttoja;

b) jos kyseessä on sopimus kosteikon hoidosta tai maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoidosta, jonka lohkot eivät ole olemassa olevia perusloikkoja, suunnitelmassa on oltava suunnitelma-alueen kartta ja sijainti peruskartalla;

4) hoitosuunnitelma, jossa kuvataan ympäristösopimuksen ehtojen mukaiset yksi-

löidyt perustamis-, hoito- ja muut toimenpiteet lohkokohtaisesti ja niiden toteutusaikataulu vuosittain sekä selostus miten toimenpiteet edistävät ympäristösopimuksen tavoitteiden saavuttamista;

5) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta, suunnitelmassa on oltava selvitys, josta käy ilmi haetun alueen lintujen massaesiintymän laatu ja ajoittuminen, alueelle perustettava kasvusto ja siihen kohdistuvat toimenpiteet sekä kasvuston soveltuvuus alueella massaesiintymänä esiintyvälle lintulajille tai -lajeille, lintujen ruokintasuunnitelma, ruokinnan laatu ja ajoittuminen ja tarvittaessa todiste satovahingosta;

6) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta ja sopimusalue rajautuu muihin kuin korvauksensaajan hallinnassa oleviin viljelyalueisiin, kirjallinen suostumus edellä mainittujen alueiden haltijoilta;

7) jäljennös hoitopäiväkirjasta tai lohko-kohtaisista muistiinpanoista aiemmalta sopimuskaudelta, jos haettu alue tai sen osa on kuulunut aiemmin suunnitelmaa vaativaan sopimukseen, jonka sopimusehtona on ollut hoitopäiväkirjan pitäminen.

Edellä 2 momentin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna sijaintikarttana voidaan käyttää peruskarttaa, jonka jäljennökseen on merkittävä sopimuskohteen tarkka sijainti tai muuta vastaavaa karttaa.

32 §

Muistiinpanovelvollisuus

Sopimusalueella toteutettavista toimenpiteistä on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja. Muistiinpanoihin on kirjattava vähintään lohkon nimi, tunnus ja pinta-ala sekä vuosittaiset toimenpiteet, niiden toteuttamisaika, kesto ja toimenpiteiden vaikutus ympäristöön. Jos kyseessä on 27 §:n 4 kohdassa tarkoitettu sopimus, muistiinpanoja ei tarvitse tehdä.

33 §

Sopimusalan lisääminen

Ympäristösopimukseen ei voi lisätä uutta alaa sopimuskauden aikana. Uudesta alasta

on tehtävä uusi viisivuotinen ympäristösopimus, jos ala täyttää ympäristösopimuksen tekemisen edellytykset. Viljelijän on haettava uutta sopimusta maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain 3 luvussa säädettyä menettelyä noudattaen.

Valtion talousarvion määrärahojen rajoissa viljelijä voi tehdä uuden ympäristösopimuksen, joka korvaa viljelijän voimassaolevan aiemman ympäristösopimuksen ja kattaa sekä aiemman ympäristösopimuksen mukaisen alan että uuden lisättävän alan. Uusi ympäristösopimus tehdään viideksi vuodeksi.

34 §

Ympäristösopimuksen tai sen osan vaihtaminen toiseksi sopimukseksi

Ympäristösopimus tai sen osa voidaan vaihtaa toiseksi erityyppiseksi sopimukseksi sen voimassaoloaikana edellyttäen, että tällaiseen vaihtoon sisältyy ilmeisiä etuja ympäristön kannalta ja voimassa oleva sopimus tehostuu merkittävästi. Sopimuskausi jatkuu normaalisti mahdollisesti voimaan jäävän alkuperäisen sopimuksen osalta, jonka pinta-ala vaihtamisen jälkeen pienenee. Sopimuksen osan vaihtaminen toiseksi ei aiheuta sopimusalan vähenemistä. Jos korvauksen saaja kuitenkin luopuu uudesta vaihtamisen jälkeen tehdystä sopimuksesta kokonaisuudessaan ja alkuperäinen sopimus jää voimaan, lasketaan poistuvat alueet vähenemiseksi aiempaan alkuperäiseen sopimukseen.

Ympäristösopimuksen vaihtamisen perusteella tehtävää uutta sopimusta voidaan hakea alkavaksi 1 päivänä toukokuuta. Ympäristökorvaus maksetaan vaihtamisen jälkeen uuden sopimuksen mukaisena. Ennen sopimuksen vaihtamista maksettua ympäristökorvusta ei tarvitse maksaa takaisin.

35 §

Ympäristösopimuksen muuttaminen

Jos kyseessä on 27 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettu ympäristösopimus, sopimuksen mukaisia toimenpiteitä voidaan tarvittaessa tarkentaa sopimuksen voimassaoloaikana, jotta

sopimukselle asetetut tavoitteet eivät vaarantuisi. Tarkentaminen voidaan tehdä korvauksen saajan hakemuksesta tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen aloitteesta ennen seuraavan sopimusvuoden alkua. Tarkentamista on haettava maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain 3 luvussa säädettyä menettelyä noudattaen. Ennen tarkentamista tuen saajaa on kuultava asiasta.

Alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskevan sopimuksen eläinmäärää voi lisätä sopimuskauden aikana viljelijän hakemuksesta toisena ja kolmantena sopimusvuotena. Jos eläinmäärää lisätään tämän jälkeen, näistä eläimistä on tehtävä uusi sopimus. Eläinmäärän lisäystä on haettava maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain 3 luvussa säädettyllä tavalla.

5 luku

Ympäristösopimusten yksityiskohtaiset ehdot

36 §

Kosteikkojen hoito

Ympäristösopimus voidaan tehdä kosteikon, tulva-alueen tai luonnonmukaistetun uoman alle jääneestä ja hoitotoimien kohteena olevasta maa-alasta sekä hoidon kannalta riittävistä reuna-alueista. Ympäristösopimus voidaan tehdä myös pienten kosteikkojen, pohjapatojen ja tulvapeltoalueiden muodostamisesta ja hoitamisesta.

Ympäristösopimus voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitettujen kohteiden lisäksi kosteikkokohteesta:

1) joka on perustettu luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien tuella tai eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien korvauksella;

2) jota on koskenut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen, luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston ase-

tuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus monivaikutteisen kosteikon hoidosta;

3) joka on pieni kosteikko tai tulvapelto, jonka osalta on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus luonnon monimuotoisuuden ja maiseman edistämistä; tai

4) joka on perustettu muulla rahoituksella ja joka täyttää eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä säädetyn ei-tuotannollisten investointien korvaukseen oikeuttavan kosteikkokohteen ehdot.

Ympäristösopimusta ei voi tehdä vesien-suojelu- tai monimuotoisuusarvoja vailla olevien kastelualtaiden hoidosta tai alueen sel- laisesta hoidosta, jossa tavoitteena on alueen muuttaminen järveksi tai lammeksi. Ympäris- tösopimusta ei voi myöskään tehdä sellaisista kohteista, joissa valumavesien aiheuttaman kuormituksen voidaan katsoa olevan peräisin pääasiassa muualta kuin maataloudesta.

Ympäristösopimuksen tekemisen jälkeen sopimusala ei enää ole maatalouskäytössä olevaa maata. Kosteikon reuna-alueet voi- daan niiden leveyden perusteella joko hoitaa ympäristösitoumukseen kuuluvina suojakais- toina tai ilmoittaa ne ympäristösitoumukseen kuuluvina suojavyöhykkeinä. Sopimusalan hoidon on edistettävä maatalouden aiheutta- man vesistökuormituksen vähentämistä tai parannettava luonnoltaan yksipuolisen maata- lousalueen elinympäristöjen monimuotoi- suutta. Kosteikko voi toimia myös kasteluve- den varastona, luonnonravintolammikkona kalankasvatuksessa, ravunkasvatuspaikkana sekä virkistyskäytössä.

Ympäristösopimuksen perustason vaati- muksena toimenpiteessä on noudatettava täy- dentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaati- muksista sekä täydentävien ehtojen noudatta- misen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua kolmatta lakisääteisistä hoitovaatimusta.

37 §

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoito

Ympäristösopimus voidaan tehdä perinnebiotoopeista, luonnonlaitumista, luontoarvoiltaan monimuotoisista tai maisemaltaan merkittävistä peltoalueiden reuna-alueista, peltoalueen ja tien tai peltoalueen ja vesistön välisistä reuna-alueista tai peltoalueiden metsäsaarekkeista, maatalousympäristön uhanalaisten lajien elinolosuhteiden edistämistä, maatalousympäristön muinaismuistokohteista sekä pitkäaikaiseen maankäyttöön liittyvän maaseudun kulttuuriperinnön hoidosta. Ympäristösopimukseen voidaan sisällyttää hoidon tavoitteiden kannalta riittävät uhanalaisten lajin esiintymän, muinaismuiston tai kulttuuriympäristökohteen reuna-alueet. Hoito ei saa vaarantaa esiintymän säilymistä tai muinaismuistokohteen ja maaseudun kulttuuriperintökohteen arvoa.

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskevia sopimuksia tehtäessä kohde on valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen asetettava etusijalle, jos se kuuluu johonkin seuraavista kohderyhmistä:

1) valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaaksi luokitellut perinnebiotooppikohdeet;

2) perinnebiotooppi- ja luonnonlaidunkohdeet, jotka on kunnostettu luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien tuella tai eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien korvauksella;

3) kohteet, jotka sijaitsevat valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkailla maisema-alueilla, Natura-alueella tai rajautuvat Natura-alueeseen tai sijaitsevat alueilla, jotka on todettu tärkeiksi luonnon monimuotoisuuden yleissuunnitelmissa;

4) kohteet, joilla on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuesta vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityis-

tukisopimus perinnebiotooppien hoidosta tai luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämistä.

Sopimukseen ei voi sisällyttää peltoa, selkeästä pestyä nurmea olevaa alaa, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, viljeltyjä pihanurmikoita tai puutarha- ja puistokäytössä olevia alueita tai laajoja yhtenäisiä avokallioita. Sopimusta ei voi tehdä latojen säilyttämisestä, ylläpitämisestä tai kunnostamisesta. Sopimusta ei voida tehdä laiduntamalla hoidettavasta kohteesta, jossa suurpedot aiheuttavat merkittävää uhkaa laiduneläimille paitsi silloin, jos alueen hoidosta on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuesta vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 7 tai 8 kohdassa tarkoitettu sopimus. Sopimusta ei voida tehdä kohteista, joilla ei ole selviä edellytyksiä maatalousympäristön lajiston tai maiseman tulokselliseen edistämiseen hoitotoimenpiteillä, eikä kohteista, jotka ovat ensisijaisesti metsätalouskäytössä. Ensisijaisesti metsätalouskäytössä olevia kohteita ovat:

1) ensisijaisesti puuntuotantoa varten hoidettavat kohteet;

2) lajistoltaan ja ikärakenteeltaan yksipuoliset metsät;

3) metsät, joiden kenttäkerros koostuu valtaosin varvuista;

4) havupuumetsät, joilla ei ole selvää merkkiä laidunhistoriasta;

5) reunavyöhykkeet ja metsäsaarekkeet, joilla ei ole selviä raivaus- tai niitohoidolla edistettävissä olevia monimuotoisuus tai maisema-arvoja.

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta ja täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 3 momenttia ja 14 §:ää.

38 §

Perinnebiotoopit

Perinnebiotoopilla tarkoitetaan ketoa, niittoa, rantaniittyä, lehdesniittyä, hakamaata,

metsälaidunta tai nummea, jossa on nähtävissä selviä merkkejä aiemmasta laidunnuksesta tai alueen käytöstä karjan rehuntuotantoon. Arvokkaalla perinnebiotoopilla tarkoitetaan perinnebiotooppia, joka on 1996—2001 julkaistuissa perinnemaisemaraporteissa tai sen jälkeen tehdyissä päivitysinventoinneissa määritelty valtakunnallisesti, maakunnallisesti tai paikallisesti arvokkaaksi perinnebiotoopiksi tai jonka elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on arvioinut arvoltaan vastaavaksi, ja joka nykytilassaan täyttää arvokkaan perinnebiotoopin määritelmän. Perinnebiotoopin arvon määrittämisessä on käytettävä valtakunnallisen perinnemaisemien inventointiohjeen ja sen päivitysinventointien kriteereitä.

Metsälaitumesta voidaan tehdä maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskeva sopimus, jos

- 1) puusto koostuu eri ikäisistä lehti- tai havupuista ja laho- ja kolopuista on enemmän kuin talousmetsässä yleensä; ja
- 2) metsälaitumella on valoisia aukkokoh-
tia, joissa kasvaa niittykasveja; tai
- 3) metsälaitumella esiintyy ruohoja ja heiniä enemmän kuin vastaavalla metsätyypillä yleensä.

Metsälaitumia ovat 2 momentissa tarkoitettujen kohteiden lisäksi vanhat kaskikoivikot, joille on tyyppillistä koivuvaltaisuus ja kaskeamiseen liittyvät kiviröykkiöt sekä laidunkäytöstä poistuneet metsät, joilla on ollut pitkään jatkunut laidunhistoria ja jotka ovat kunnostettavissa 2 momentissa säädetty edellytykset täyttäväksi metsälaitumeksi.

39 §

Luonnonlaitumet ja reunavyöhykkeet

Luonnonlaitumella tarkoitetaan pellon ja sellaisen pysyvää nurmea olevan peruslohkon, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, ulkopuolista laidunta, jota käytetään karjan rehuntuotantoon ja jota ei nykytilassaan voida luokitella perinnebiotoopiksi tai kunnostettavaksi perinnebiotoopiksi. Luonnonlaitumesta voidaan tehdä maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskeva sopimus, jos sillä on muusta ympäristöstä erottuvia luonto- tai maisema-arvoja, joita voidaan edistää laidunnuksella. Luonnonlaitumen tu-

lee sijaita maatalousympäristöön kuuluvassa maisemakokonaisuudessa. Luonnonlaitumia ovat myös reunavyöhykkeet ja metsäsaarekkeet.

Ympäristösopimukseen sisältyvien reunavyöhykkeiden on sijaittava maatalousympäristössä peltoalueen ja metsän, peltoalueen ja tien tai peltoalueen ja vesistön välisellä, peltoalueen ulkopuolisella alueella. Reunavyöhyke voi olla keskimäärin enintään 20 metriä leveä, mutta erityisestä syystä peltoalueen ja vesistön tai peltoalueen ja tien välinen alue voi olla keskimäärin enintään 40 metriä leveä. Peltoalueilla sijaitsevien metsäsaarekkeiden enimmäiskoko voi olla enintään yksi hehtaari.

40 §

Kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpito

Ympäristösopimus voidaan tehdä merkittävänä kurkien, hanhien tai joutsenten massasiintymäkohteina tunnettujen alueiden peltolohkoista, jotka ovat 4 tai 5 §:n perusteella korvauskelpoisia. Sopimus tehdään ensisijaisesti kohteista, joilla on todettu näiden lintujen aiheuttamia satovahinkoja ja kohteista, joiden läheisyydessä on muita näille linnuille tärkeitä elinympäristöjä. Sopimusala voi koostua samalla vaikutusalueella olevasta yhdestä tai useammasta kokonaisuuden muodostavasta peruslohkosta. Sopimusta ei voida tehdä peltolohkoista, joilla lintuihin kohdistuu toistuvia häiriötekijöitä. Tautivaaran vuoksi sopimusta ei voi tehdä kohteesta, joka sijaitsee alle yhden kilometrin etäisyydellä siipikarjaa pitävän maatilan tuotantoraken-
nuksesta.

Sopimusalueen on pysyttävä samana vähintään viisi kasvukautta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti hyväksyä suunnitelmassa esitetyn kasvuston tai ruokinnan muuttamisen, jos se on sopimuksen tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista.

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava 11 §:n 3 momenttia, täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1

tarkoitettua toista lakisääteistä hoitovaatimusta, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 1 ja 4 momenttia sekä 15 §:ää, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ää ja lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä fosforin käytöstä.

41 §

Alkuperäisrotueläinten kasvattaminen

Ympäristösopimus voidaan tehdä itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarjan, suomenvuohien, suomenlampaiden, ahvenanmaanlampaiden ja kainuunharmaslampaiden, suomenhevosten ja maatiaiskanojen kasvattamisesta kyseisen rodun lisäämiseksi. Viljelijän on sitouduttava kasvattamaan maatilallaan sopimuksessa mainittu eläinmäärä samaan alkuperäisrotuun kuuluvia eläimiä koko sopimuskauden ajan. Sopimuseläinten on oltava puhtasrotuisia. Kanojen ja kukkojen on oltava vähintään puolen vuoden ikäisiä ja nautojen, lampaiden ja vuohien vähintään vuoden ikäisiä sopimuskauden alussa.

Sopimukseen sisältyvien eläinten lukumäärä voi vähentyä sopimuskauden aikana vain eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua syystä.

6 luku

Maatalouden geenivarojen säilyttäminen

42 §

Sopimukset geenivarojen säilytystoimenpiteistä

Ympäristökorvausta voidaan myöntää sopimuksen perusteella seuraavista geenivarojen säilytystoimenpiteistä:

- 1) alkuperäiskasvilajikkeen ylläpito;
- 2) alkuperäiskasvien varmuuskokoelmat;
- 3) alkuperäisrotujen perimän säilytys.

43 §

Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpito

Ympäristökorvausta voidaan myöntää siemenkauppalaan (728/2000) 5 §:ssä tarkoitettuun kasvilajikeluetteloon hyväksytyyn alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitäjälle nurmi- ja rehuksien, viljakasvien, juurikkaiden, siemenperunoiden, öljy- ja kuitukasvien sekä vihannesten maatiaislajikkeiden ja uhanalaisten vanhojen kauppalajikkeiden ja niiden muuntuneiden kantojen ylläpidosta. Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitäjän on huolehdittava lajikkeen ylläpidosta siemenkauppalaan 5 §:n nojalla annetuissa säännöksissä määritellyllä tavalla.

Sopimuksen sopimuskausi ja -vuosi alkavat 1 päivänä toukokuuta ja päättyvät huhtikuun 30 päivänä. Sopimus on tehty, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on erillisellä päätöksellään hyväksynyt hakemuksen. Hakemus ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen erillinen päätös muodostavat hyväksytyyn voimassaolevan sopimuksen. Sopimus ei pysy voimassa, jos sopimuksen perusteella maksettavan ympäristökorvauksen vuosittaista maksua ei haeta, paitsi jos maksun hakematta jättäminen on aiheutunut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua syystä.

44 §

Alkuperäiskasvien varmuuskokoelmat

Ympäristökorvausta voidaan myöntää kansallisesti arvokkaiden maa- ja puutarhatalouden kasvien ja pohjoisten maatiaislajikkeiden kasvullisesti lisäävien geenivarakasvien sekä Suomen pohjoisiin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden ja vanhojen uhanalaisten kauppalajikkeiden turvallisesta säilyttämisestä ja ylläpidosta. Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettu ympäristökorvauksen saaja voi hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman mukaisesti antaa ylläpitomahdollisuuden ulkopuoliselle taholle ja korvata kasvatuksesta aiheutuvia kustannuksia ylläpitäjälle.

Ylläpitäjiä voivat olla yksityiset henkilöt, yhdistykset, yhteisöt tai muut vastaavat tahot. Ylläpito ei voi koskea sellaista alkuperäiskasvilajiketta, josta maksetaan ympäristökorvausta 43 §:ssä tarkoitetun toimenpiteen perusteella.

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitetun ympäristökorvauksen saajan on edistettävä tietojen vaihtoa ylläpitäjiksi hyväksytyjen toimijoiden kanssa ja osallistuttava kansainvälisiin tai Euroopan unionin tutkimusohjelmien hankkeisiin, jotka tähtäävät maataiskasvien suojelutietokantojen kehittämiseen. Ympäristökorvauksen saajan on myös edistettävä kansalaisten tietoisuutta geenivarojen säilytyksestä ja hyödyntämisestä esiintymällä tiedotusvälineissä ja osallistumalla oppilaitosten opetustyöhön sekä järjestämällä seminaareja yhdessä erilaisten yhdistysten ja oppilaitosten kanssa, joiden tavoitteena on kasvi-geenivarojen suojele ja käyttö.

45 §

Alkuperäisrotujen perimän säilytys

Ympäristökorvausta voidaan myöntää suomalaisten alkuperäisrotujen geenivarojen pitkäaikaisesta säilyttämisestä geenipankissa. Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettu ympäristökorvauksen saaja voi hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman mukaisesti antaa ylläpitomahdollisuuden ulkopuoliselle taholle ja korvata säilyttämisestä aiheutuvia kustannuksia ylläpitäjälle. Ylläpitäjä voi olla keinosiemennysorganisaatio tai eläinlääkäri, joka vastaa alkuperäisrodun sperman ja alkioiden keräyksestä, pakastamisesta sekä varastojen ja tietojen ylläpidosta.

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitetun ympäristökorvauksen saajan on edistettävä tietojen vaihtoa suunnittelemalla ja toteuttamalla alkuperäisrotujen geenivarojen säilytystoiminta eri eläinlajien rekistereitä ylläpitävien ja jalostusohjelmia suorittavien järjestöjen kanssa kansallisesti ja eri Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä. Ympäristökorvauksen saajan on myös edistettävä kansalaisten tietoisuutta geenivarojen säilytyk-

sestä ja hyödyntämisestä esiintymällä tiedotusvälineissä ja osallistumalla oppilaitosten opetustyöhön sekä järjestämällä seminaareja yhdessä paikallisten eläinrotujen yhdistysten, eläinjalostusjärjestöjen ja oppilaitosten kanssa.

46 §

Toimenpidesuunnitelma ja sen muuttaminen

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitetussa toimenpidesuunnitelmassa on yksilöitävä ylläpitäjät, ylläpidettävät lajit tai rodut, säilyttämiseen tähtäävät toimenpiteet, suojelun arviointiperusteet sekä tietojen vaihtoa edistävät toimenpiteet. Lisäksi suunnitelmassa on esitettävä arvio kustannuksista. Hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman muuttamisen edellytyksenä on, että maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy muutoksen.

47 §

Sopimuksen muuttaminen

Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitoa koskevan sopimuksen mukaisia toimenpiteitä voidaan tarvittaessa muuttaa sopimuksen voimassaoloaikana, jotta sopimukselle asetetut tavoitteet eivät vaarantuisi. Muuttamista on haettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain 3 luvussa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 luku

Ympäristökorvauksen maksaminen

48 §

Ympäristökorvauksen maksaminen ympäristösitoumuksen perusteella

Ympäristökorvaus voidaan maksaa ympäristösitoumuksen sisällyttävistä korvauskelpoista aloista, jotka on ilmoitettu vuosittain tukihakemuksella Maaseutuviraston määrää-

mällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Ympäristökorvaus voidaan maksaa pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä olevasta peltoalasta. Viljelijä voi vuosittaisessa tukihakemuksessa ilmoittaa, että jonkin peltoalan osalta korvauksen maksua ei haeta, jos eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu pinta-alavaatimus silti täyttyy.

Jos kasvulohkolla on talvehtimistuoja, ympäristökorvaus voidaan maksaa edellyttäen, että viljelyn peltoalan hoito täyttää täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa asetetut vaatimukset ja että pääosalla lohkon pinta-alasta on korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottava kasvusto. Jollei pääosalla lohkoa ole mahdollista talvehtimistuojien vuoksi tuottaa korjuu- ja markkinakelpoista satoa, lohkoa ei voida maksaa korvausta, ellei talvehtimistuojaletta kylvetä keväällä uudelleen.

Omaksi kasvulohkokseen erotetusta suoja-kaistasta voidaan maksaa ympäristökorvausta nurmesta. Pienin korvauskelpoinen kasvulohko, josta voidaan maksaa ympäristökorvausta, on 0,05 hehtaaria.

49 §

Ympäristösitoumukseen sisältyvät peltoalat, joista ympäristökorvausta ei makseta

Ympäristökorvausta ei makseta:

- 1) kasvimaasta, pysyvistä kasvihuonealoista, tilapäisesti viljelemättömästä peltoalasta eikä viljelemättömästä peltoalasta;
- 2) peltoalasta, jota koskee luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 23 §:ssä tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 41 §:ssä tarkoitettu sopimus;
- 3) metsäpuuiden taimiaineiston tuottamisesta, puuvartisten energiakasvien alasta ja muun hampun kuin Euroopan unionin kokonaan rahoittamaan perustukseen oikeuttavan hampun alasta.

Tilakohtaisesta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta kesannosta, pysyvistä nurmista, suojavyöhykkeistä, luonnonhoitopeltonurmista, viherlannoitusnurmista, monimuotoisuuspelloista sekä kurki-, hanhi- ja joutsenpelloista.

50 §

Ympäristökorvauksen maksaminen lohko-kohtaisista toimenpiteistä

Viljelijälle, joka on antanut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:ssä tarkoitetun sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta ja valinnut 14 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, voidaan maksaa korvausta vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteista jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja.

Edellä 14 §:n 6 kohdassa tarkoitetusta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta lohkoista:

1) joille on ilmoitettu ympäristösitoumukseen sisältyvä suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto tai 14 §:n 5 kohdassa tarkoitettu toimenpide;

2) joita koskee luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä, suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä;

3) joille on ilmoitettu kesanto;

4) jotka on ilmoitettu viherryttämistuen ekologiseksi alaksi.

Maatilalle ei makseta 14 §:n 6 kohdassa tarkoitetusta toimenpiteestä ympäristökorvausta, jos maatila on vapautettu viherryttämistuen viljelyn monipuolistamisvaatimuksesta tukiasetuksen 44 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan perusteella tai viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta tukiasetuksen 46 artiklan 4 kohdan perusteella.

Viljelijälle ei makseta 14 §:n 4 kohdassa

tarkoitettun toimenpiteen mukaisista monivuotisista ympäristönurmista tai luonnonhoitopeltonurmista, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisten alan vaatimuksesta siksi, että hänen maatilansa peltoalasta yli 75 prosenttia on nurmea tai kesantoa. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 4 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen, pysyvänä nurmena ilmoitetuista lohkoista ei makseta ympäristökorvausta ympäristönhoitonurmina. Ympäristökorvausta maksetaan 14 §:n 4 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen mukaisista luonnonhoitopeltonurmista, jos niitä on kohdentamisalueella II enintään 20 prosenttia ja muilla alueilla enintään 5 prosenttia korvauksen saajan kyseisellä kohdentamisalueella olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 5 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen, ympäristökorvaus maksetaan vain niistä lohkoista, jotka viljelijä ilmoittaa katetuiksi hakiessaan korvausta. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 8 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen, ympäristökorvaus maksetaan vain toimenpiteen toteuttamiseen liittyvän kasvin viljelyalalle. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 7 kohdassa tarkoitettun toimenpiteen, maatilalle ei makseta ympäristökorvausta pysyvänä nurmena ilmoitetuista lohkoista, viherryttämistuen mukaisesta ekologisesta alasta tai sellaisesta nurmialasta, joka oikeuttaa kyseisen ekologisten alan vaatimuksesta vapautumiseen.

51 §

*Ympäristökorvauksen maksaminen
ympäristösopimuksista*

Ympäristökorvausta voidaan maksaa ympäristösopimukseen sisältyvästä korvauskelpoisesta alasta liitteen 13 mukaisesti. Pienen korvauskelpoinen kasvulohko, josta voidaan maksaa korvausta, on 0,05 hehtaaria. Ympäristökorvaus voidaan maksaa sopimuskauden aikana kerran jokaiselta sopimusvuodelta ja enintään niin monta kertaa kuin on sopimusvuosien lukumäärä.

Ympäristökorvaus alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa elinkeino-, liikenne- ja

ympäristökeskukseen kirjallisesti ilmoitettujen eläinten osalta sopimuksen eläinmäärän mukaisesti.

52 §

*Geenivarojen säilytystoimenpiteitä koskevista
sopimuksista maksaminen*

Alkuperäiskasvien ylläpitoa koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa ympäristökorvausta sopimuskauden aikana kerran jokaiselta sopimusvuodelta ja enintään niin monta kertaa kuin on sopimusvuosien lukumäärä.

Alkuperäiskasvien varmuuskokeelmia koskevassa toimenpiteessä korvauskelpoisia kustannuksia ovat kasvigeenivarojen suojelutarpeen arvioinnista ja suunnittelusta sekä kasvigeenivarakokeelmien säilyttämiseen tähtäävistä toimista aiheutuneet kustannukset.

Alkuperäisrotujen perimän säilytystä koskevassa toimenpiteessä korvauskelpoisia kustannuksia ovat eläingeenivarojen suojelutarpeen arvioinnista ja suunnittelusta sekä eläingeenivarakokeelmien säilyttämiseen tähtäävistä toimista aiheutuneet kustannukset.

Ympäristökorvauksen maksamisen edellytyksenä on, että korvattavan kustannuksen perusteena oleva hyväksytyt toimenpidesuunnitelman mukainen toimenpide on toteutettu ja siitä aiheutunut kustannus on maksettu. Korvattavista kustannuksista on oltava yksilöity lasku ja tosite sen maksamisesta tai, jos maksu ei perustu laskuun, yksilöity kuitti.

8 luku

Ympäristökorvauksen määrä

53 §

*Ympäristösitoumuksen perusteella
maksettava ympäristökorvauksen määrä*

Ympäristökorvausta maksetaan tilakohtaisesta ja lohkokohtaisista toimenpiteistä seuraava euromäärä hehtaarilta:

	euroa vuodessa
ravinteiden tasapainoinen käyttö	
- peltoviljelykasvit	54
- puutarhakasvit ja kumina	200
lietelannan sijoittaminen peltoon	40
ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen	40
valumavesien hallinta	
- säätösalaajitus	70
- säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys	250
ympäristönhoitonurmet	
- suojavyöhykenurmet kohdentamisalueella II	500
- suojavyöhykenurmet muulla alueella	450
- monivuotiset ympäristönurmet	50
- luonnonhoitopeltonurmet kohdentamisalueella II	120
- luonnonhoitopeltonurmet muulla alueella	100
orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla	
- yksivuotiset puutarhakasvit	300
- monivuotiset puutarhakasvit	500
peltoluonnon monimuotoisuus	
- viherlannoitusnurmet	54
- kerääjäkasvit	100
- saneerauskasvit	300
- monimuotoisuuspellot	300
puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu	
- menetelmäryhmä 1	500
- menetelmäryhmä 2	350

Peltojen talviaikaista kasvipeitteisyyttä koskevasta toimenpiteestä maksetaan ympäristökorvausta viljelijän ilmoittaman kasvipeitteen osuuden mukaan seuraava euro-määrä hehtaarilta:

kasvipeitteisen alan prosenttiosuus maatalan tukikelpoisesta alasta	korvaus kohdentamisalueella III euroa	korvaus muulla alueella euroa
20	4	4
40	18	9
60	36	11
80	54	11

54 §

Ympäristösopimusten perusteella maksettavan ympäristökorvauksen määrä

Ympäristökorvausta maksetaan ympäristösopimusten perusteella seuraava euromäärä hehtaarilta:

	euroa vuodessa
kosteikon hoito	450
maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoito - valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkaat perinnebiotooppikohteet - muut kohteet	600 450
kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpito	600

Alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskevan ympäristösopimuksen perusteella maksetaan ympäristökorvausta seuraava euromäärä eläinyksiköstä:

	euroa vuodessa
Itä-, Pohjois- ja Länsi-Suomen karja	530
Suomenhevonen	300
Suomen-, kainuunharma- ja ahvenanmaanlammas	300
Suomenvuohi	300

Alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskevaan ympäristösopimukseen sisällyvistä maatiaiskanoista ja -kukoista maksetaan ympäristökorvausta 300 euroa maatilaa kohden.

55 §

Geenivarojen säilytystoimenpiteitä koskevien sopimusten perusteella maksettavan ympäristökorvauksen määrä

Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitoa koskevan sopimuksen toteuttamisesta maksetaan

ympäristökorvausta 400 euroa kasvilajikkeesta vuodessa.

Alkuperäiskasvien varmuuskokoelmia koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa ympäristökorvausta enintään 30 000 euroa vuodessa.

Alkuperäisrotujen perimän säilyttämistä koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa ympäristökorvausta enintään 60 000 euroa vuodessa.

56 §

Enimmäiskorvaustasojen ylittyminen

Jos viljelijälle maksettavan ympäristökorvauksen määrä ylittää maaseutuasetuksen liitteessä II tarkoitettua ympäristökorvaukseen liittyviä enimmäismääriä, ympäristökorvausta ei makseta 14 §:n 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua toimenpiteestä, jos viljelijä on valinnut 14 §:n 5, 7 kohdan d alakohdassa tai 8 kohdassa tarkoitettua toimenpiteen.

9 luku

Erinäiset säännökset

57 §

Ympäristökorvausta koskevat seurantatiedot

Korvauksen saajan velvollisuudesta toimittaa ympäristökorvauksen seurantaa ja arviointia varten tarvittavat tiedot tukiviranomaiselle säädetään maaseutuasetuksen 71 artiklassa.

10 luku

Voimaantulo

58 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä maaliskuuta 2015. Sen 6 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2016.

59 §

Sirtymäsäännökset

Luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 1 momentin 3, 8 ja 11 kohdassa tarkoitettuihin maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuksiin, joissa sopimusalue on peltoa, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos vuonna 2014 maatalouden ympäristötukeen sitoutunut viljelijä on perustanut osana ympäristötuen perustoimenpiteitä luonnonhoitopellon ja hän valitsee vuonna 2015 tämän asetuksen 14 §:n 4 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, luonnonhoitopelto voidaan ottaa huomioon toimenpiteessä tarkoitettuna monivuotisena nurmikasvustona. Jos vuonna 2014 maatalouden ympäristötukeen sitoutunut viljelijä on perustanut edellä mainitun luonnonhoitopellon niittykasveilla, hän voi ilmoittaa sen korvausta hakiessaan 14 §:n 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna luonnonhoitopeltonurmena mutta ei 14 §:n 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna monimuotoisuuspeltona.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Sosiaali- ja terveysministeri *Laura Rätty*

Jos viljelijällä on voimassa oleva luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain tai luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen ympäristötuen erityistukisopimus, johon ei sisälly ehtoa sopimuksen mukauttamisesta lainsäädäntömuutosten vuoksi, hän voi valita ympäristösi-
touseensa vastaavan tämän asetuksen mukaisen lohko-kohtaisen toimenpiteen, mutta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta alalle, jota koskee erityistukisopimus, ennen kuin erityistukisopimus on päätynyt.

Jos viljelijällä on voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus, jonka sopimuskausi päättyy 31 päivänä toukokuuta tai 30 päivänä kesäkuuta, sopimuksen päättymisen jälkeen tehtävän vastaavan tämän asetuksen mukaisen ympäristösopimuksen sopimuskausi alkaa 1 päivänä toukokuuta.

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

Monivuotiset puutarhakasvit

Monivuotisiin puutarhakasveihin luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan hedelmä- ja marjakasveja sekä taimitarhakasveja. Hedelmä- ja marjakasveihin luetaan muun muassa omena, luumu, kriikuna, kirsikka, päärynä, makea pihlajanmarja, mansikka, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, viherherukka, karviainen, vadelma, mesivadelma, mustavatukka, mesimarja ja jalomaarain, tyrni, pensasmustikka, marja-aronia, ruusu ruusunmarjojen tuotantoon, ruusukvitteni, tuomipihlaja, puolukka, karpalo ja lakka. Taimitarhakasveilla tarkoitetaan monivuotisten koristekasvien eli perennoiden, pensaiden ja puiden sekä marja- ja hedelmäkasvien taimituotantoa, johon luetaan myös katu- tai puistopuuviljelykset. Taimitarhakasveihin luetaan myös pellolla kasvatettavat monivuotiset puut ja pensaas, joista korjataan ammattimaisesti vuosittain leikkohavuja tai leikkovihreää. Taimitarhaviljelyalaan kuuluu myös pistokkaiden ja astiataimien tuotanto kasvulohkoilla katteiden alla, esimerkiksi kevyissä muovihuoneissa.

Viljan, öljy- ja teollisuuskasvien sekä palkokasvien, sokerijuurikkaan ja perunan typpi-lannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

Kasvi / saavutettu satotaso kg	Vähämultaiset ja multavat maat	Runsasmultaiset maat	Erittäin runsasmultaiset maat	Eloperäiset maat
Ohra ja kaura, seosviljat 4000 kg	100	90	80	60
Kevätvehnä 4000 kg	120	110	100	70
Syysruis syksyllä	30	30	20	20
Syysruis keväällä 3000 kg	100	90	80	40
Kevätruis 3000 kg Pellava, maissi, öljyhamppu, auringonkukka	90	80	70	50
Syysvehnä, ruisvehnä spelttivehnä ja syysohra syksyllä	30	30	30	20
Syysvehnä, ruisvehnä spelttivehnä ja syysohra keväällä 4000 kg	120	110	100	70
Muut viljat ja muut seoskasvustot 4000 kg	90	80	70	50
Syysrypsi ja syysrapsi (heinä-elokuussa)	50	50	50	40
Kevätrypsi, kevätrapsi, syysrypsi, syysrapsi ja ruistankio keväällä 1750 kg Muut peltokasvit	110	100	90	60
Herne, härkäpapu, makea lupiini	45	45	45	30
Sokerijuurikas	140	140	140	120
Tärkkelysperuna 35 tn/ha	105	95	85	70
Tärkkelysperuna 40 tn/ha	120	110	100	80
Varhaisperuna	60	60	60	60
Varhaisperuna + kerääjäkasvi	80	80	80	75
Muu peruna 35 tn/ha	85	80	75	60
Muu peruna 40 tn/ha	100	90	80	70

**Saavutettuun satotasoon liittyvät liitteeseen 2 tehtävät typpilannoitemäärien enimmäisli-
säykset (kg/ha/v)**

Lisäys kg	0	10	20	30	40	50
Kevätruis	3000	3500	4000	4500	5000	5500
Muut viljat	4000	4500	5000	5500	6000	6500
Kevätkylvöiset öljykasvit	1750	2000	2250	2500	2750	3000

Lisäys kg	0	10	20	30	40	45
Kevätvehnä	4000	4500	5000	5500	6000	6250
Syysvehnä, ruisvehnä, spelttivehnä	4000	4500	5000	5500	6000	6250
Syysruis	3000	3500	4000	4500	5000	5250
Syysöljykasvit	1750	2000	2250	2500	2750	-

Nurmien ja muiden kasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

	Levitysaika	Vähämul- taiset ja multavat maat	Runsas- multaiset maat	Erittäin runsas- multaiset maat	Eloperäi- set maat
Siemennurmet	Keväällä	110	100	90	60
Yksi ja monivuotiset nurmet, yksi sato	Keväällä	120	110	100	90
Maissisäilörehu, yksi sato	Keväällä	140	130	120	100
Ruokohelpi satovuosina	Keväällä	90	90	80	60
Vihantavilja, kokovilja (kevätiljat, yksi sato)	Kevätlevitys	120	110	100	80
Vihantavilja, kokovilja: syysvehnä ja ruisvehnä, yksi sato	Syksyllä	30	30	30	20
	Keväällä	140	130	120	70
Yksi ja monivuotiset nurmet, vihantavilja, laidun	Korjattaessa vähintään kaksi satoa Laidunnurmi	200	190	180	160
	Korjattaessa vähintään kolme satoa	240	230	220	190
Nurmen perustaminen suojakasvin kanssa keväällä	Korkeintaan kasvilajikohtaisen taulukon typpimäärä suoja- kasville				
Nurmen perustaminen ilman suojakasvia keväällä	Kevätlevitys	80	80	80	70
	2. levitys	30	30	30	30
Nurmen perustaminen kesällä, ruokohelpin, luonnonhoitopeltonurmen, monimuotoisuuspellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen viher- kesannon perustaminen (ei sadonkorjuuta)	Perustamis- vaiheessa	60	60	60	50
Nurmen perustaminen syksyllä	Syyslevitys 15.9. mennessä	30	30	30	30

Puutarhakasvien typpilannoituksen enimmäismäärät vihanneksilla ja maustekasveilla (kg/ha/v)

	Vähämultaiset ja multavat maat	Runsasmul- taiset maat	Erittäin runsasmul- taiset maat	Eloperäiset maat
KERÄ- JA RUUSUKAALI*	240	230	220	200
PURJO*	210	200	190	180
MUUT SIPULIKASVIT, PORKKANA*	120	115	110	100
MUUT JUUREKSET*	180	170	160	150
PALKOKASVIT*	55	50	45	35
KERÄ- JA LEHTISALAATTI (yksi sato)*	130	120	110	100
KERÄ- JA LEHTISALAATTI, (kaksi satoa)*	190	180	165	150
MUUT VIHANNEKSET (ML.AVOMAANKURKKU)*	160	150	140	125
SIEMENMAUSTEET JA YRTIT*	90	80	70	50

Fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Viljavuusluokka	Huono	Huononl.	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arv. korkea
Viljat, öljykasvit, palkokasvit	34	26	16	10	5	0	-
Viljat, öljykasvit, palkokasvit lantapoikkeus	34	26	16	15	15	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, ruokohelpi satovuonna, kokoviljasäilö-rehu, maissi	40	32	24	14	5	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, satotaso vähintään 7500 kg ka/ha/v	46	38	30	20	11	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, lantapoikkeus	40	32	30	30	20	-	-
Monivuotinen nurmi: laidun	24	16	8	5	5	-	-
Nurmen ja ruokohelpin perustaminen keväällä (suojakasvin kanssa tai ilman)	52	44	36	26	10	-	-
Nurmen perustaminen kesällä tai syksyllä sekä luonnonhoitopeltonurmen, monimuotoisuuspellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen viherkesannon perustaminen, nurmi keväällä ennen kesä-perustamista	20	16	12	7	-	-	-
Peruna	55	55	55	55	35	20	5
Sokerijuurikas	63	63	60	43	26	14	5
Kuitupellava	34	26	16	5	-	-	-
muut kasvit	30	20	15	10	5	-	-

Saavutetun satomäärän perusteella korjattava fosforilannoituksen määrä (kg/ha/v)

Lisäys kg	0	3	6
Ruis	3000	4000	5000
Muut viljat	4000	5000	6000
Öljykasvit	1750	2250	2750

Puutarhakasvien fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Kasvi	Huono/huononlainen	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arv. korkea
TAIMITARHAKASVIT *	80	70	60	40	20	
MANSIKKA, VADELMA, MUSTAHERUKKA ***						
Perustamisvaihe	60	50	40	20	10	
Vuotuislannoitus	35	30	25	20	10	
MUUT MARJAT						
Perustamisvaihe	75	60	50	30	15	
Vuotuislannoitus	45	35	30	25	15	
HEDELMÄT						
Perustamisvaihe	85	70	60	40	25	
Vuotuislannoitus	40	35	30	20	10	
KAALIT JA SIPULIT	110	80	60	40	25	10**
JUUREKSET ja VARASTO-PORKKANA	100	75	55	35	30	10**
PALKOKASVIT	50	35	25	20	15	10**
MUUT VIHANNEKSET	100	60	50	40	20	10**
YRTIT JA SIEMENMAUSTEET, MUUT KASVIT	28	20	12	8		
* Fosforilannoituksen ylärajat astiataimille: Peruslannoitus 165 g/m ³ , pitkävaikutteinen lannoitus ja täydennyslannoitus 250 g/m ³ .						
** Kasvuunlähdevaiheen fosforilannoitusta voidaan antaa, jos istutus/kylvö tapahtuu ennen 15.5. Kohdentamisalueen III ulkopuolella 15.6. mennessä.						
*** Tihkukastellulla mansikalla lannoitusta voidaan lisätä siten, että jos sato on yli 10 000 kg/ha, jokaista 1 000 kg/ha sadonlisäystä kohti voidaan nostaa fosforilannoitusta 0,4 kg/ha. Tihkukastellulla vadelmalla lannoitusta voidaan lisätä siten, että jos sato on yli 4 000 kg/ha, jokaista 1 000 kg/ha sadonlisäystä kohti voidaan nostaa fosforilannoitusta 0,7 kg/ha. Satotasokorjausta voi soveltaa portaattomasti.						

Kohdentamisalueen I kunnat

Alajärvi lukuun ottamatta entisen Lehtimäen kunnan aluetta, Alavieska, Eura, Eurajoki, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Harjavalta, Honkajoki, Huitinen, Hämeenkyrö, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kankaanpää, Kannus, Karijoki, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kempele, Kokemäki, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kärsämäki, Köyliö, Laihia, Laitila, Lappajärvi, Lapua, Lavia, Liminka, Lumijoki, Luoto, Luvia, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Mustasaari, Mynämäki, Nakkila, Nivala, Nokia, Närpiö, Oulainen, Oulu lukuun ottamatta entisten Haukiputaan, Kiimingin ja Ylikiimingin kuntien alueita, Pietarsaari, Pedersöre, Pomarkku, Pori, Pyhäjoki, Pyhäranta, Pöytyän kunnasta entisen Yläneen kunnan alue, Raahe, Rauma, Sastamala, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Säskylä, Teuva, Toholampi, Tyrnävä, Ulvila, Uusikaarlepyy, Uusikaupunki, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri, Ylivieska.

Kohdentamisalueen II kunnat

Akaa, Asikkala, Askola, Aura, Espoo, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Helsinki, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Inkoo, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä lukuun ottamatta entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueita, Järvenpää, Kaarina, Kangasala, Kankaanpää, Karkkila, Kauniainen, Kemiönsaari, Kerava, Kirkkonummi, Kokemäki, Koski, Kotka, Kouvola, Kuhmoinen, Kustavi, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lapinjärvi, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lempäälä, Lieto, Lohja, Loimaa, Loppi, Loviisa, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Miehikkälä, Mynämäki, Myrskylä, Mäntsälä, Mäntyharju, Mänttä-Vilppula, Naantali, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nurmijärvi, Orimattila, Oripää, Orivesi, Padasjoki, Paimio, Parainen, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Pornainen, Porvoo, Punkalaidun, Pukkila, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Pöytyä, Raasepori, Raisio, Rauma, Riihimäki, Rusko, Salo, Sastamala, Sauvo, Sipoo, Siuntio, Somero, Sysmä, Säkyä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Tarvasjoki, Turku, Tuusula, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vantaa, Vehmaa, Vesilahti, Vihti, Virolahti, Ylöjärvi lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, Ypäjä.

Kohdentamisalueen II saaristoalueet

Itämeren saaret, jotka sijaitsevat seuraavien kuntien alueella:
Haminan, Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Kotka, Kustavi, Loviisa, Masku, Naantali, Parainen,
Porvoo, Pyhtää, Raasepori, Rauma, Salo, Sauvo, Taivassalo, Turku, Uusikaupunki ja Vehmaa.

Kohdentamisalueen III kunnat

Liitteissä 10 ja 11 tarkoitettut kunnat sekä Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Honkajoki, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kannus, Karijoki, Karvia, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Käsämäki, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Luoto, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Mustasaari, Nivala, Närpiö, Oulainen, Pietarsaari, Pedersöre, Pyhäjoki, Reisjärvi, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Soini, Teuva, Toholampi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri.

Ympäristösopimuksesta maksaminen pinta-alatukea koskevalla hakemuksella ilmoitettavien kasvikoodien perusteella

Viljelijälle voidaan maksaa ympäristökorvausta ympäristösopimuksen perusteella, jos pinta-alatukea koskevalla hakemuksella ilmoitetaan seuraavat kasvikoodit sopimuksittain:

YMPÄRISTÖSOPIMUS	KASVIKOODI
Luonnonlaitumet ja perinnebiotoopit	Ympäristösopimusala, pysyvä nurmi
Kurki-, hanhi- ja joutsenpellot	Ympäristösopimusala, pelto
Kosteikot	Ympäristösopimusala, muu ala
Metsäiset luonnonlaitumet ja perinnebiotoopit	Ympäristösopimusala, metsämaa